

On Kasım 1881

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 09 Kasım 2011

On kasım 1938 de, saat dokuzu beş geçe,
Şiddetli bir depremle sarsıldı Dolmabahçe.
Kaybımız çok büyüktü, ateş düştü ülkeme...
Güneş bile saklandı, kapkaraydı perşembe.

İnanmadı hiç kimse, isyanlar etti fecre.
Ağladı bütün vatan, yaşlısıyla genciyle.
Hasret mi kalacaktık artık mavi gözlere?
Kim önder olacaktı, kartal uçup gidince?

Gelmezdi zinhar artık, böyle büyük mucize,
Kurtuluş destanını yazmıştı zaferlerle.
Bir devrim yaratmıştı, koyduğu ilkelerle,
Özgürlüğü borçluydu Millet'im Atatürk'e...

Unutmak mümkün değil nice on kasım geçse.
Nifak sokmak isteyen, doymamış halen derse.
Değil bir kaç çapulcu, bir kaç yobaz müsvedde.
Feriştahı gelse de, unutturamaz kimse!

Sahip çıkar bu Millet laik Cumhuriyet'e.
Asırlar boyu yaşar yaptığı devrimlerle.
Sarsılmaz bu emanet, heveslenmesin kimse.
Süsleyelim Vatan'ı, kıpkızıl çiçeklerle.

Tükenmeyen sevgiyle, anıyoruz özlemle.
Cismi Anıtkabir'de, ruhu halen bizlerle.
Öyle bir sevgi ki bu kapanmayan bir perde.
Bir güneş gibi doğmuş, yaşıyor gönüllerde.

Ölmedi, ölmeyecek nakş ettik yüreklere.
Al bayrak gölgesinde, yaşattık resimlerde.
O resim inmeyecek duvardan nesillerce.
Kırılır hain eller, hele bir deneyin hele!